

že zme zdraví z lože vstali, vzdejme z toho Pánu Bo - hu chvály.

Jak překrásné slunečko vychází,
a temná noc pryč od nás odchází,
že jsme zdraví z lože vstali,
vzdejmež z toho Pánu Bohu chvály.

Andělové i archandělové
v nebi zpívají, serafínové:
svatý, svatý Pán Bůh svatý,
i my všickni chvalmež Boha taky.

Nebeská, také zemská stvoření,
slunce, měsíc s jasnými hvězdami,
všecko svého Stvořitele
chválí každý den vesele.

Hned v půl noci kohout Boha chválí
křídly třepe vedle své povahy,
v prsy se bije, zpívá,
jak může, tak Pána svého vzývá.

O, jak pěkně i ti ptáci malí,
časem jitřním Pána Boha chválí,
jedenkaždý z nich svým hlasem
zpívá, slycháme je, když jdeme lesem.

Sumou všechno chválí slávu Boží
co jest na nebi, v zemi i v moři,
zvířátka, ptactvo i ryby,
kdežkoli jaký tvor v světě bydlí.

Poněvadž nerozumná hovádka
Boha chválí i lesní zvířátka,
protož, rozumný člověče,
nebudíž zatvrdilého srdce.

Ej, pamatujž ty ráno každý den,
že jsi k obrazu Božímu stvořen,
máš Stvořitele chváliti,
že tě ráčil v noci ostříhati.